

Jeg spørger blot, Jeg for mit Vedkommende tror, at det hele maa kunne foranstalles ret billigt.

Jeg skal dernæst berøre en tredje Post paa § 26. I en Række af Aar har der staaet opført en Sum af 14,500 Kr. til Sømærker. Jeg synes, at man med de mange Gange 14,500 Kr., der ere brugte hertil, plus, hvad der paa andre Steder af Budgettet gaar med til Sømærkevæsenet, snart maatte kunne være færdig hermed, henset til den Opgave, som vor nuværende Flaade kan have under Krigsforhold. Maaske kan det ærede Finansudvalg faa nærmere Oplysninger om, hvorvidt man er, og om det er en fuldstændig permanent Bevilling, som skal beholdes til evige Tider, eller om vi mulig kunne se en Afslutning derpaa. Jeg ser paa Statsregnskabet for 1895—96, at en væsentlig Del af disse 14,500 Kr. medgaa til „Kystudkigsvæsenet“, idet der til Lønninger til dettes Personel anvendes et Beløb af 5,500 Kr. Der synes altsaa herved at være oprettet en Institution, som jeg ganske vist ved, at man har ønsket sig i mange Aar; men jeg har aldrig set den opført eller angivet, hvorledes den er organiseret. Mulig kunde den højtærede Minister give Oplysning herom samt, hvad den i det hele koster; thi her er der jo kun anført Lønningerne. Der er intet Spørgsmaal om, at man skal have et Kystudkigsvæsen; men saa er det rart at vide, hvorledes det er organiseret. Mulig kunde det bidrage til at skaffe os af med dette Krydstoldvæsen, som vi have her i Landet. Jeg tillod mig i Fjor at henvende Opmærksomheden paa forskellige Bestemmelser, der kunde have med en ny Ordning af dette Væsen at gøre. Det er hele 5 Ministerier, som Kysten henhører under, og muligvis kunde af Samraad resultere en Afskaffelse af Krydstoldvæsenet, i alt Fald for en stor Del. Det er nemlig noget, som man i den søførende Stand er led og ked af. Jeg skal i Parenthes bemærke, at den ene Finansminister efter den anden faar Klager og Ansøgninger om at blive fri for det. Der sker dog ikke noget. Det gør ikke nogen videre Gavn; men er tværtimod til stor Gene, og saa koster det tilmed Staten i alt Fald over 300,000 Kr. aarligt. Heraf kunde vi muligvis spare den største Del, naar man anvendte Kystudkigsvæsenet med i større Omfang. Jeg vil dernæst i Tilslutning til, hvad der af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts Iste Valgkreds (J. C. Christensen) er udtalt om et Cirkulære fra Kultusministeriet, hvor man gaar saa over-

ordentlig i Detailler, angaaende f. Eks. Skriveundervisningen, hvorledes man skal lægge Papiret, Linealen, forskyde det o. s. v., altsaa meget eksakte Bestemmelser; bemærke, at noget lignende finder Sted paa Marinens Omraade. Jeg skal kun antyde det her, idet det vil være for vidtløftigt at komme langt ind paa den Masse af Instrukser, Bestemmelser og Reglementer, der skrives i Marinen. Det kan næsten fremkalde en lille Gysen hos en, naar man ser alt det Arbejde, der gøres i den Retning. Der er Instrukser for Bagere, Skomagere, Artilleriarbejdere, Baksformænd, Lanternevogter, Skansevogter, Intendant og Intendanturelever, i en Uendelighed af Instrukser, og man opnaar bestemt ikke, hvad der er Tanken dermed, nemlig at kunne organisere et Skib færdigt i kort Tid. Jeg tror tværtimod, man opnaar noget helt andet. Man har nemlig saa mange Bestemmelser for underordnede, at naar en Chef eller Officer giver de paagældende en Ordre, udsætter man sig for, at de komme stikkende med en saadan ministeriel Instruks — der jo er en Bibel for Marinen — og sige: Her staar, jeg skal gøre saadan og saadan, jeg kan ikke gaa efter Deres Ordre. Jeg tror, det er skadeligt for Disciplinen og hele Tonen i et Skib. Saadanne Reglementer udkomme imidlertid til Stadighed, de forandres den ene Gang efter den anden saa de nok kunne tælles i Snesevis. Jeg synes, det er snart umuligt at klare alt det for en almindelig Befalingsmandshjerne. Jeg vil hertil knytte en lille Bemærkning angaaende andre Ordre, der gives i Marinen, og som ligeledes skulde tjene til at „organisere“. Der er befaleet Anvendelse af en Chefs-Ordbog i de udrustede Skibe. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister eller at Administrationen nogensinde har gjort sig bekendt med, hvad der staar i disse Bøger. I min Tid har det i alt Fald ikke været Tilfældet. Somme Steder er der Sø-Ordbøger, som indeholde Detailler, der ere i den Grad mærkværdige, at det er til Ødelæggelse for al Tjeneste, thi de berøve enhver underordnet alt Initiativ, og er der nogen, der skal have Initiativ, saa er det Sømanden og Befalingsmanden, hvad enten han er civil eller militær. Jeg tror, det er Eksamplet ovenfra, der har smittet. Naar en Skibschef giver Ordre som regulerer enhver Bagatel — endog rent personlige — for ældre og modne Mænd, saa maa de tro at det er et Slaveri, de ere i, som let dører ad Initiativ. Jeg beder den højtærede Minister om ved Lejlighed at se saadanne Ordbøger igennem;